

Sygn. akt IV CSK 722/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku A. M. F.
przy uczestnictwie A. M. P.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 12 maja 2015 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
przyznaje adwokat M. C. od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w
S. kwotę 900 (dziewięćset) zł podwyższoną o stawkę podatku od
towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej
wnioskodawczynie w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W sprawie z wniosku A. M. F. przy uczestnictwie A. M. P. o podział majątku wspólnego Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 12 maja 2015 r. oddalił apelację wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Rejonowego w M. z dnia 20 października 2014 r.

W skardze kasacyjnej wnioskodawczyni uzasadniała wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., wywodząc ją z oczywistości stawianych zaskarżonemu postanowieniu zarzutów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Dotyczy to takiego orzeczenia, które w sposób widoczny już na pierwszy rzut oka narusza porządek prawny. Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie stanowi, jak uzasadnia ją skarżąca, oczywiste naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego, które samo nie daje wprost podstaw do oceny, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Nie może więc odnieść skutku odwołanie się w tym zakresie do uzasadnienia zarzutów skarg kasacyjnej, które na tym etapie postępowania nie podlegają właściwemu dla jej rozpoznania merytorycznemu badaniu i nie stanowią podstawy oceny przesłanek rozpoznania skargi kasacyjnej.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, która Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczyni z urzędu orzeczono na podstawie § 7 ust. 1 pkt 10 w zw. z 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 461).

jw